Jean-Baptiste in Marie Maillard

Povej mi tisto lepo zgodbo o Karlu Avtisu

Prevedla Vesna Velkovrh Bukilica

1857

Jean-Baptiste in Marie Maillard

Povej mi tisto lepo zgodbo o Karlu Acutisu

Ilustrirala Clémence Meynet

Prevedla in priredila Vesna Velkovrh Bukilica

1851
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

Najinim otrokom Karolu, Josephu
in Raphaëlu, nečaku Théodoru,
nečakinji Marie-Thaïs,
pa tudi najinim krščencem
in vsem otrokom,
da bi v Karlovi šoli zrasli v svetosti.

Knjižno delo je izšlo v okviru
knjižnega programa, ki ga sofinancira
JAK JAVNA AGENCIJA ZA KNJIGO RS

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

929Acutis C.(02.053.2)
087.5

MAILLARD, Jean-Baptiste
Povej mi tisto lepo zgodbo o Karlu Acutisu / Jean-Baptiste in Marie Maillard ; ilustrirala Clémence Meynet ; prevedla in priredila Vesna Velkovrh Bukilica. - Celje : Celjska Mohorjeva družba : Društvo Mohorjeva družba, 2025

Prevod dela: Raconte-moi la belle histoire de Carlo Acutis
ISBN 978-961-278-751-6
COBISS.SI-ID 230182659

Ime mu je Karel

Prvo poglavje

»Vsi se rodimo kot izvirniki,
ampak marsikdo umre kot fotokopija.«

»Fantek je!« je zaklicala babica in položila jokajočega novorojenčka na mamine prsi.

Mama Antonia in očka Andrea sta bila presrečna in sta si zaverovano ogledovala detece, stisnjeno mednju. Bil je njun prvi otrok. Tako srčkan je bil, s šopom rjavih laskov in svetlo kožo. Pa velik: 57 cm je meril. Mlada starša se ga nista mogla nagledati. Babica, ki mu je pomagala na svet, je z nasmehom pristopila k njima in vprašala:

»Kako pa mu bo ime?«

»Ime mu je Carlo. Karel,« je odgovoril očka.

In babica je zapisala v rojstno matično knjigo:

»Carlo Acutis, rojen 3. maja 1991 ob 11.45 v Londonu, na kliniki Portland.«

Andrea je bil ponosen, da je postal oče. Karla bo lahko naučil cel kup stvari, ko bo zrasel, pa se bosta lahko lepo pogovarjala.

Kmalu je bilo otroka treba krstiti. Karlova starša nista bila dejavna vernika; Antonia je včasih rekla, da je v vsem življenju stopila v cerkev le trikrat. A čeprav so živeli v Londonu, tem prelepem angleškem velemestu, so bili vendarle Italijani. Za Italijana pa je krst obvezna tradicija.

»Bila sem pri duhovniku,« je veselo oznanila Antonia. »Karla naj bi krstili 18. maja. Vsa naša družina iz Italije bo prišla. Morala bom kupiti torto za krstno slavje. Moja mama je presrečna. Karel je njen prvi vnuk.«

Antonia, ki je rada hodila po nakupih, je pred Karlovim rojstvom nakupila zanj vsa mogoča oblačilca. Zdaj si je morala priznati, da ima Karel veliko preveč oblačil, treba jih bo razdati. Vseh niti ne bi utegnil obleči. Ampak ta hip je bila glavna naloga pripraviti vse potrebno za krst in urediti nastanitev za vse družinske člane, ki bodo prišli.

Nekaj dni pozneje je šla Antonia v Harrods, znano londonsko veleblagovnico, in se ustavila na slaščičarskem oddelku. Kako slastne so bile videti sladice! Katero bi izbrala? Tisto čokoladno? Ali pa tisto tam, ki je polna kreme in sadja …? Nenadoma je mlada mati zagledala sijajen kolač v obliki jagnjeta z belim sladkornim prelivom. Na listku ob kolaču je prebrala sestavine: smetana, maslo, liker.

»Tega bom vzela,« je rekla slaščičarki.

To se bodo vsi sladkali, je pomislila, ko je škatlo z dragocenim tovorom nesla domov. V njenem spominu je imel Jezus podobo nedolžnega jagnjeta – kot nalašč za krst!

Kupila je tudi lepo plišasto igračko, prav tako v obliki jagenjčka. Vse plišaste igračke so bile ljubke, ampak izbrala je to, z belim runom in milimi, blagimi očmi, ki so gledale malodane z ljubeznijo. Takoj ko je jagenjčka zagledala, je pomislila, da bo Karlu zelo všeč. Še sama ni vedela, zakaj, ampak spominjal jo je nanj: tudi Karel je mil kot jagnje. Ko se je vrnila domov, je položila plišasto jagnje h Karlu v zibelko.

Leta 2010, štiri leta po Karlovi smrti, sta se družini Acutisovih pridružila dva ljubka dojenčka: deklica Francesca in deček Michele [izg. *Fran'češka in Mi'kéle*]. Ko sta se rodila, je bil velik dan, dan veselja. Antonia se je v molitvi zahvalila svojemu prvorojencu, Karlu, da ji je izprosil ta otroka.

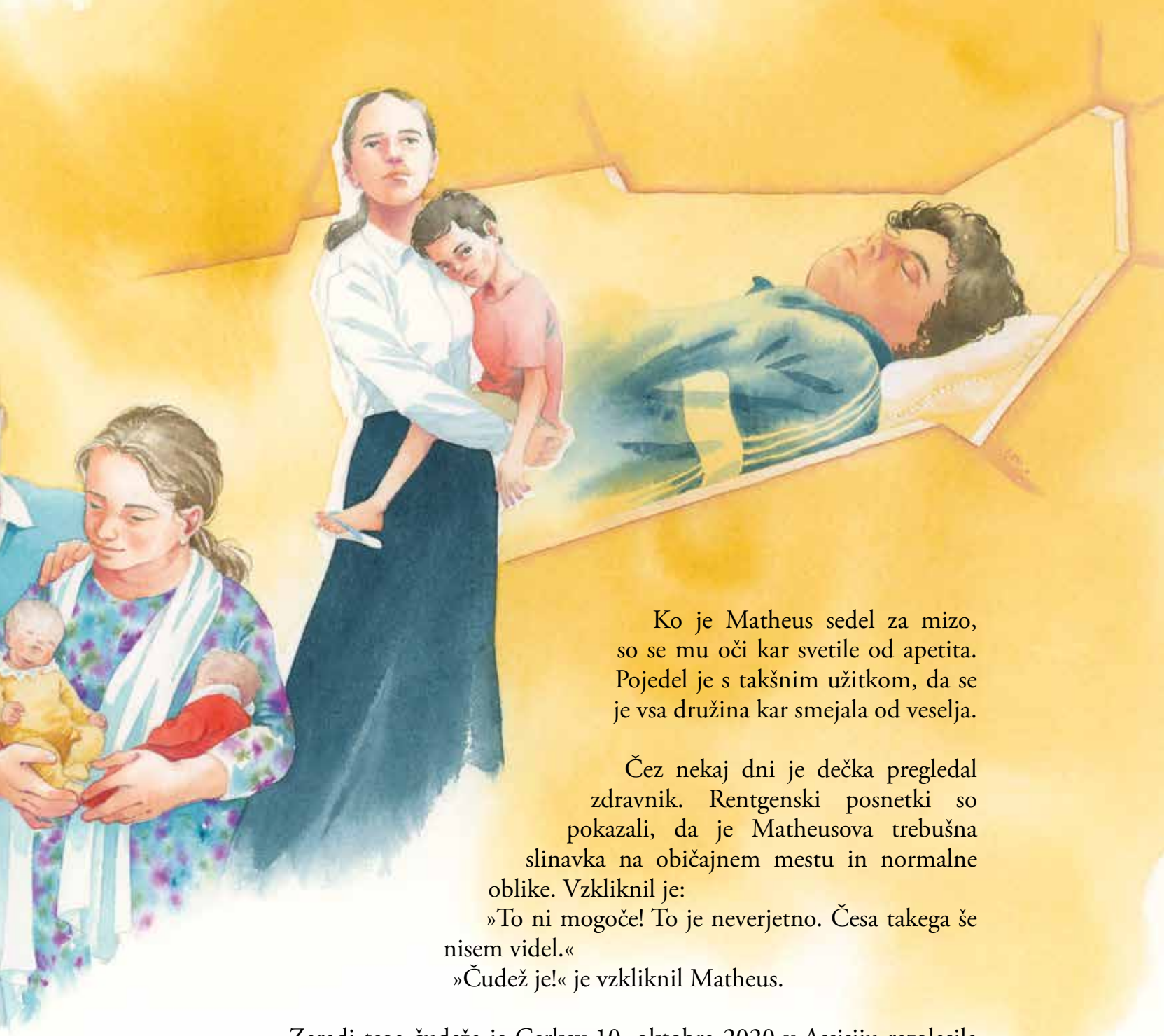
Nedolgo zatem je na drugi strani Atlantika, v Braziliji, duhovnik neke majhne župnije slišal govoriti o Karlu Acutisu. Tedaj je sklenil prositi Karlovo mamo za nekaj relikvij, ki bi jih razstavili v cerkvi. Antonia mu jih je poslala – nekaj Karlovih las. Relikvije nas namreč opominjajo, da so svetniki še vedno med nami, tudi če jih ne vidimo, in da jih lahko prosimo, naj za nas posredujejo pri Bogu.

V tisti brazilski župniji je živel majhen deček, Matheus Vianna [izg. *Matéus Viánna*], ki je bil zelo bolan. Rodil se je namreč z deformirano trebušno slinavko. Zaradi te bolezni je smel uživati le nekatere vrste tekoče hrane in je bil zelo suhljat. Njegova mama Luciana [izg. *Lusiána*] se je bala, da ne bo več dolgo živel. Ko je slišala govoriti o mladem fantu Karlu, ki je umrl leta 2006, čigar relikvije prihajajo v njihovo župnijo, je sklenila moliti devetdnevnico za ozdravljenje svojega sina Matheusa.

Dne 12. oktobra 2013 so relikvije postavili na ogled. Luciana je pripeljala Matheusa, prišli pa so tudi drugi člani družine, da so ju spremljali in molili za Matheusovo ozdravitev. Ko se je Matheus približal relikviji, je v hipu ozdravel. Ampak tega v tistem hipu še niso vedeli. Domov grede pa je Matheus rekel: »Mama, ozdravel sem! Jezus me je ozdravil, ker ga je nocoj Karel prosil za to!«

Mama mu je verjela; najraje bi se zjokala od sreče. Ko so prišli domov, je Matheus hotel pokusiti vse dobrote, ki so šle tako v slast njegovim bratom, on pa jih nikoli ni smel jesti. Mama se ni niti za hip obotavljala – takoj mu je spekla slasten krompirček in zrezek.

Ko je Matheus sedel za mizo, so se mu oči kar svetile od apetita. Pojedel je s takšnim užitkom, da se je vsa družina kar smejala od veselja.

Čez nekaj dni je dečka pregledal zdravnik. Rentgenski posnetki so pokazali, da je Matheusova trebušna slinavka na običajnem mestu in normalne oblike. Vzkliknil je:

»To ni mogoče! To je neverjetno. Česa takega še nisem videl.«

»Čudež je!« je vzkliknil Matheus.

Zaradi tega čudeža je Cerkev 10. oktobra 2020 v Assisiju razglasila Karla Acutisa za blaženega.

To pa ni bil zadnji čudež, zato je leta 2025 papež Frančišek Karla razglasil za svetnika. Kakšna radost za Cerkev!

P. S. Odtlej se je zgodilo še veliko čudežev.
Vabimo vas, da z naslednjo molitvijo prosite Karla,
naj vam bo za priprošnjika pri Jezusu:

O Bog, naš Oče, hvala ti,
da si nam dal Karla,
življenjski zgled za mlade
in sporočilo ljubezni za vse.
Po tvoji volji se je zaljubil v tvojega Sina Jezusa
in je evharistija postala njegova »avtocesta v nebesa«.
Dal si mu Marijo za ljubljeno mater
in ga z rožnim vencem naredil za glasnika njene nežnosti.
Sprejmi njegovo molitev za nas.
Ozri se predvsem na uboge,
ki jih je ljubil in jim pomagal.
Po njegovi priprošnji
tudi meni nakloni milost
[*navedite milost, za katero prosite*].
Stori, da bo naša radost popolna,
naj nasmeh Karla,
svetnika tvoje svete vesoljne Cerkve,
sije tudi za nas
v čast in slavo tvojega imena.

Če boste prejeli milosti, pa naj bodo majhne ali velike,
vam bomo hvaležni, če nam jih sporočite na elektronski naslov:
mmaillard@lightsinthedark.info.

Obiščete lahko tudi spletno stran,
posvečeno Karlovim čudežem:
www.miraclesdecarlo.com.

Kazalo

Prvo poglavje: Ime mu je Karel 3
Drugo poglavje: Poljska varuška 7
Tretje poglavje: Nono in Luana 10
Četrto poglavje: Karlovo prvo obhajilo 14
Peto poglavje: Živali in narava 18
Šesto poglavje: Moji prijatelji reveži 22
Sedmo poglavje: Živel šport! 26
Osmo poglavje: »K maši grem. Greš z mano?« 30
Deveto poglavje: Kuhar za pet zvezdic 34
Deseto poglavje: V šoli in s prijatelji 37
Enajsto poglavje: Vedno na voljo drugim 41
Dvanajsto poglavje: Prijatelj Rajesh 44
Trinajsto poglavje: »Marija, ženska mojega življenja« 48
Štirinajsto poglavje: Karlova kateheza 52
Petnajsto poglavje: Bog nas ljubi vse 56
Šestnajsto poglavje: Evharistični čudeži 60
Sedemnajsto poglavje: Poletje 2006 64
Osemnajsto poglavje: Huda gripa 67
Devetnajsto poglavje: »Od kod vsi ti ljudje?« 71
Dvajseto poglavje: Svetnik! 74

Jean-Baptiste in Marie Maillard
POVEJ MI TISTO LEPO ZGODBO O KARLU ACUTISU

© Celjska Mohorjeva družba, 2025
Vse pravice pridržane.

Izvirnik: Raconte-moi la belle histoire de Carlo Acutis
© 2024, Groupe Elidia Éditions Artège – Le Sénevé
9, espace Méditerranée – 66000 Perpignan
10, rue Mercoeur – 75011 Paris
www.editionsleseneve.fr

Ilustracije: Clémence Meynet
Prevod in priredba: Vesna Velkovrh Bukilica
Pregled molitve: dr. Miran Špelič
Urednici: dr. Meta Lenart Perger in dr. Tanja Ozvatič
Prelom po izvirniku: Lidija Murenc

Izdala in založila:
Društvo Mohorjeva družba in Celjska Mohorjeva družba, d. o. o.
Za založbo:
predsednik Lojze Kozar in ravnateljica dr. Tanja Ozvatič

Celjska Mohorjeva družba, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, Slovenija
www.mohorjeva.org

Natisnila tiskarna Dravski tisk v 1000 izvodih.
Celje 2025